

Nemndsvedtak i sak 2025/12

Klager: VG

Innklaget: Coop Norge SA

Saken gjelder

Informasjon om innhold av tungmetaller i X-tra tamponger som selges av Coop Norge SA (heretter Coop). X-tra er Coops eget varemerke.

Saksgang

VG sendte 9. mai 2025 e-post til Coop med følgende krav om informasjon:

Coop Xtra opplyser at deres tamponger er kvalitetssikret. VG ber med dette om innsyn i dokumentasjon som viser hvordan denne kvalitetssikringen er gjennomført, med særlig vekt på eventuelle tester for tungmetaller, i tampongene.

Vi ber om at informasjonen gis spesifikt for hver enkelt tampongmodell dere tilbyr, og ber om følgende:

1. De siste laborietestene som er gjennomført for innhold av tungmetaller i alle deres tampongmodeller. Dette inkluderer:

- 1. Fullstendige testresultater for målte nivåer tungmetaller.*
- 2. Testmetode og grenseverdier som er benyttet.*
- 3. Dato og hvilket laboratorium som har utført testen.*

Dersom det ikke foreligger slike tester i kvalitetssikringen, ber vi om å få informasjon om dette.

2.¹ Vi ber også om innsyn i høyeste målte verdier av bly i hvert enkelt av deres tampongprodukter de siste tre årene, altså per spesifikk modell eller variant dere har på markedet:

- 1. Vi ber om fullstendige testresultater for analysen som viser høyeste målte blyverdi i hvert av deres tampongprodukter.*
- 2. Uavhengig av hvilket laboratorium som har gjennomført testen.*
- 3. Uavhengig av om testen er gjort i forbindelse med OEKO-TEX-sertifisering eller annen kvalitetskontroll.*
- 4. Oppgi også hvilken tampongmodell dette gjelder, samt testmetode og dato.*

¹ I klagen ved en inkurie benevnt som nr. 1.

Coop svarte i e-post 05.06.2025. Det ble opplyst at Coops egen merkevare kun er X-tra tamponger, og produsent og leverandør av disse tampongene er Drylock Technologies GmbH (heretter Drylock). Det ble opplyst at produsenten er kvalitetssertifisert av en tredjepart, og at Coop har innhentet informasjon fra produsent for å få klarlagt hvilke analyser som foreligger i tillegg til OEKO-TEX-100 sertifisering. Produsenten opplyste at de ikke gjør utstrakt intern testing av tungmetaller, men at det som ledd i deres interne kvalitetskontroll er gjort eksterne analyser av produktene. Det ble videre opplyst at råvaren (viskose) er sertifisert etter OEKO-TEX-100 i klasse 6. Grenseverdien etter denne standarden ble opplyst å være på 90 mg/kg viskose, og at dette er langt under lovgivningens krav på 500 mg/kg for generelle forbrukerprodukter. Videre ble det opplyst at seneste analyser er datert 01.08.2024, og er gjort av franske SGS laboratorier. Det var SGS som fastslo testmetoden, og grenseverdien det ble målt opp mot er bestemt av konsortiet EDANA.² Mengden bly som ble funnet er opplyst å være <0,05 mg/kg, og dermed under EDANA-grenseverdien på 0,2 mg/kg.

VG svarte samme dag at de ikke anså innsynsbegjæringen besvart med tilbakemeldingen de fikk fra Coop. VG viste til at de har bedt om fullstendig innsyn i samtlige analyserapporter, og ba om "*... en fullstendig analyserapporter (rådata, testmetode, grenseverdier, laboratorium, dato og vedlegg) senest 9. juni 2025, ...*".

Coop sendte i e-post 06.06.2025 ovennevnte analyserapport fra SGS, og en meddelelse fra Drylock om analysen. VG påpekte samme dag at informasjonen de har fått vel ikke besvarer høyeste målte nivå av bly siste 3 år.

VG etterlyste svar i e-post 12.06.2025.

I e-post 13.06.2025 svarer Coop at de har etterspurt informasjonen VG ønsker, og at produsenten dessverre ikke kan gi dem ytterligere data angående bly. Svaret var vedlagt en uttalelse fra produsenten hvor det er opplyst at produsenten av hensyn til konfidensialitet og juridiske begrensninger ikke er i stand til å gi ytterligere data. Produsenten bekreftet samtidig "*that we have never found a non-compliant lead value in our tampon chemical analyses*". Coop opplyser at de har tillit til at X-tra tampongene overholder alle lovpålagte krav og kravene i OEKOTEX-100-standard, og at de er trygge for forbrukeren.

VG sendte 13.06.2025 en klage til Klagenemnda for miljøinformasjon (nemnda). I klagen opplyses det at VG klager både fordi avslaget ikke oppfyller lovens formkrav og fordi VG har et rettskrav på informasjonen.

Før Sekretariatet for Klagenemnda for miljøinformasjon (sekretariatet) formelt orienterte Coop om klagen i brev 02.07.2025, kom Coop kom med tilsvaret til klagen 17.06.2025.

VG har fått anledning til å komme med merknader til Coops tilsvaret.

Sekretariatet orienterte i e-post 22.10.2024 partene om når deres sak vil bli behandlet, og at nemnda i samme møte også skal behandle sak 2025/13 (Kenvue) og sak 2025/14 (Procter & Gamble Norge). VG har i de saken stilt de samme spørsmålene som til Coop. Videre ble det orientert om at virksomheten i sak 2025/14 har bedt om muntlig høring, og at dette er innvilget av nemnda.

² [EDANA | Home](#)

I e-post 28.10.2025 ba sekretariatet VG om en presisering av et av spørsmålene. Samtidig ble det spurt om VG anså noen av spørsmålene som besvart, og eventuelt hvilke. VG svarte på henvendelsen 29.10.2025, og opplyste da at VG anser spørsmål 1 som besvart.

Klagers anførsler

VG viser i klagen til at X-tra tamponger selges og markedsføres i Coops butikker over hele landet og at virksomheten derfor er omfattet av miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven.

VG skriver i klagen at Coop ikke har utlevert de fullstendige analyserapportene (rådata, testmetode, grenseverdier, laboratorium, dato og vedlegg, høyeste verdi av bly siste tre år) for tungmetaller i sine tamponger. VG har etter at klagen ble sendt inn opplyst at de anser spørsmål 1 som bevart. VG hevder at de har krav på denne informasjonen, og viser til miljøinformasjonsloven §§ 16 og 18 fjerde ledd, samt produktkontrollloven § 10 første og syvende ledd.

Klager hevder også at avslaget ikke oppfyller lovens formkrav, og hevder at delvis avslag 13.06.2025 var uten lovhjemmel eller saklig begrunnelse.

I informasjonskravet viste VG også til bestemmelser, veiledning og praksis de mener er relevante for kravet, se nedenfor.

VG viste til at miljøinformasjonsloven definerer miljøinformasjon som blant annet opplysninger om produkter, deres egenskaper og virkninger på miljø og menneskers helse. Den informasjonen VG ber om - testresultater og dokumentasjon om innhold av tungmetaller i tamponger - gjelder nettopp dette, og faller derfor klart innenfor lovens anvendelsesområde.

VG viste til veileder til miljøinformasjonsloven (Klima- og miljødepartementet, 2020, T-1572 B, s. 13–14), som slår fast at miljøinformasjon omfatter produkter som inneholder miljøgifter eller hormonforstyrrende stoffer. Kapittel 7.4.4 understreker:

Om det foreligger et reelt og saklig behov for å nekte innsyn, beror på en interesseavveining mellom miljø- og samfunnsinteressene som innsynet skal ivareta, og interessene som begrunner unntak. Innsyn kan bare nektes dersom unntaksinteressene veier tyngre.

Lovens formål og veilederen vektlegger at miljø- og samfunnsinteresser knyttet til åpenhet skal veie tungt. At norske forbrukere får innsyn i målte nivåer av potensielt skadelige stoffer i intime produkter som tamponger, er en rimelig og tungtveiende samfunnsinteresse. Det er også viktig at pressen får innsyn i dokumentasjonen som ligger til grunn for sertifiseringer og påstander om produktsikkerhet.

Videre har VG også vist til vedtak 2021/13 fra klagenemnda hvor det ble slått fast at en forespørsel om tungmetallinnhold i produkter (smykker) gjelder produktspesifikk informasjon, og nemnda konkluderte med at selskapet var pliktig til å gi ut informasjon om tungmetallnivåer i produktene. Selskapet måtte også oppgi mengden. Nemnda påpekte videre i sak 2021/13 at smykker «har direkte kontakt med huden, og skadelige stoffer kan lekke ut ved bruk.» For tamponger – som kommer i enda nærmere og mer sensitiv kontakt med slimhinner – må innsynsretten i det minste vurderes like strengt, og antakelig strengere.

VG viste til at produktkontrollloven § 3 pålegger enhver som produserer, importerer eller omsetter produkter å ha kunnskap om produktenes helse- og miljøegenskaper. Her vises det til at nemnda i sak 2021/13 konkluderte med at virksomheter må svare på slike spørsmål dersom informasjonen er tilgjengelig, og må innhente den fra tidligere salgslødd dersom de ikke selv har informasjonen.

Dersom Coop ikke selv besitter rapportene, hevder klager at selskapet plikter å innhente dem fra foregående salgsledd.

Innklagedes anførsler

Coop anfører at foretaket har overholdt innsatsforpliktelsen i miljøinformasjonsloven § 16 andre ledd og at VGs klage derfor ikke skal tas til følge.

Til VGs anførsel om at Coop Norge ikke har overholdt miljøinformasjonsloven § 18 femte ledd om krav til utformingen av et avslag, svarer Coop at saken gjelder informasjon Coop ikke selv har tilgjengelig. Coop hevder at de har overholdt sin plikt til å rette forespørsel til det foregående salgsleddet. Coop anser derfor at informasjonskravet er imøtekommet og besvart, og ikke avslått. I forlengelsen av dette har regelen om avslag i miljøinformasjonsloven § 18 femte ledd ikke blitt utløst.

Coop opplyser at de ikke selv har tilgjengelig informasjonen VG har etterspurt. VGs informasjonskrav faller derfor inn under miljøinformasjonsloven § 16 andre ledd som pålegger virksomheten en plikt til å rette forespørsel til foregående salgsledd dersom dette er nødvendig for å besvare kravet. I dette tilfellet er det produsenten, Drylock (tysk selskap), som er det foregående salgsleddet. Coop viser til at det i KMI-2007-3 blir uttalt om bestemmelsen at virksomheten «*vil ikke kunne tvinge fram svar fra underleverandører som ikke svarer eller som gjør mangelfull informasjon*», og påpekt at «*[u]tenlandske underleverandører er ikke pliktsubjekt etter lova*». Nemnda understrekte likevel at «*ein må kunne vente at verksemda gjer en innsats for å tilfredsstille dei krava som følgjer av lova*». Coop hevder at bestemmelsen oppstiller en innsatsforpliktelse, og ikke en resultatforpliktelse.

Som følge av VGs informasjonskrav har Coop rettet en rekke forespørslar til produsenten. Både informasjonen i e-postene fra Coop Norge til VG, samt de to dokumentene VG har fått oversendt, er resultater av disse forespørslene.

Tilsvaret var vedlagt en laboratorierapport fra SGS datert 01.08.2024, som Coop hadde sendt til VG før VG klaget til nemnda. Coop påpekte at denne rapporten ikke var vedlagt klagen fra VG.

Tilsvaret var også vedlagt en oversikt over forespørslar henholdsvis Coop Norge og mellomleddet Coop Trading har rettet til produsenten om informasjonskravet. Oppstillingen inneholder også skjermdumper av de aktuelle e-postene. Coop opplyser at Coop Trading (som holder til i Danmark) er eid av Coop Norge, Coop Sverige, Coop Danmark og Coop Finland, og er ansvarlig for blant annet innkjøp for produkter som skal leveres til to eller flere av landene. E-postene Coop Trading har sendt i saken skal anses å være sendt på Coop Norges vegne. Oversikten viser følgende kommunikasjon med produsenten:

- Coop skrev 12.05.2025 til Coop Trading og ba om bistand til å svare godt på VGs spørsmål.
- Etter at produsenten hadde oversendt testrapporten fra 01.08.2024, skrev Coop til produsenten 22.05.2025 og ba opplyst hvilke produkter SGS-rapporten gjelder – GTIN og produktnavn. Coop ba også om en beskrivelse av resultatet i rapporten, og noen få kommentarer til resultatet slik at det blir produsenten, som eier av resultatet, som har tolket rapporten.
- I e-post 23.05.2025 stilte Coop noen tilleggsspørsmål til produsenten. Skjermdumpen av e-posten viser også produsentens svar på hvert spørsmål.
 - o På spørsmål om analyserapporten er knyttet til sertifikatene, og om dette er grunnlaget for å dokumentere sertifikatet, svarte produsenten nei.

Den toksikologiske (tox) rapporten er en del av produsentens interne "tox-plan", og er atskilt fra OEKO-TEX-sertifiseringsprosessen. OEKO-TEX® legger stor vekt på å teste individuelle råvarer og opererer som et uavhengig merke på tvers av ulike bransjer. Sertifikatet fornyes årlig basert på deres kriterier.

- På spørsmål om rapporten er utført én gang for dokumentasjon, eller om det er krav om å dokumentere etterlevelse av standarden på et senere tidspunkt, så svarer produsenten at rapporten er utarbeidet for dokumentasjonsformål som en del av deres interne overvåkingssystem. Det opplyses at det er en del av produsentens pågående forpliktelse til produktsikkerhet. Videre opplyser produsenten at de følger EDANA Stewardship Program Codex³, og at rapporten utgjør en del av et omfattende toksikologisk (tox) system designet for kontinuerlig å sikre og dokumentere samsvar med relevante sikkerhetsstandarder.
 - Produsenten bekrefter at analyserapporten er den nyeste som kan knyttes til X-tra tamponger.
 - Coop spurte om produsenten foretar egne stikkprøver av tungmetaller med tanke på etterlevelse av regelverk, og om det er mulig å få den siste rapporten produsenten selv har utført som kan knyttes til X-tra tamponger. Til det svarte produsenten at både OEKO-TEX og den vedlagte rapporten bekrefter slik etterlevelse.
 - Coop spurte også om, for det tilfelle at produsenten ikke utfører stikkprøver selv, begrunnelsen for dette.
- I e-post 30.05.2025 ba Coop om mer informasjon fra produsenten:
- Skriftlig svar på hvordan produsenten tolker analyserapporten, og hvordan Coop kan forklare rapporten på en god og oversiktlig måte.
 - Coop viste til at det er gitt mange tall/analyseresultater innenfor PCB-parameteren, men at alt måles etter en EDANA grenseverdi på 2. Coop opplyste at de trenger en forklaring på hvordan produsenten tolker dette fra rapporten. Coop spør hvordan de kan forklare analyseresultatet siden resultatene vises høyere enn "endelig resultat" og EDANA-grensen?
 - En ekstra forklaring på hvordan analyseparametere med * er tolket og godkjent. Coop opplyser at de ser at det er forklart i rapporten at det ikke er mulig å påvise lavere mengder enn < 0,1 (grensen er 0,001 og 0,002), men at det ikke er påvist i analysen. Hvordan dette kan forklares tydeligere.
- Coop Trading sendte e-post til produsenten 05.06.2025. Her spurte Coop Trading om det er greit for produsenten at Coop deler rapporten og erklæringen fra produsenten med klager. I e-posten ble det også opplyst om miljøinformasjonsloven.
- I e-post 10.06.2025 til produsenten etterspurte Coop Trading mer informasjon, og opplyste om innholdet av spørsmål 2 i informasjonskravet.
- Coop Trading opplyste at spørsmålene betyr at VG ønsker å se analyserapporter fra den høyeste målte verdien av bly som er gjort de siste 3 årene. Samtidig stilte Coop Trading følgende spørsmål "*Or is it the case that no more than 0.05 has been measured in the last three years?*"
 - Coop ba også, om mulig, om mer data.
 - Dersom produsenten ikke har flere tester, ba Coop Trading opplyst hvordan risikovurderingen er utført, og om andre argumenter.

³ [The Stewardship Programme Codex™ | EDANA](#)

Nemndas vurdering

Klagefrist

Klagefristen etter miljøinformasjonsloven § 19 andre ledd, jf. produktkontrollloven § 10 sjette ledd, er tre uker. Coop sendte siste svar 13.06.2025 og VG klaget samme dag. Klagen ble fremsatt innenfor klagefristen.

Hvilken lov skal kravet behandles etter?

VG har vist til både miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven.

Både miljøinformasjonsloven § 16 og produktkontrollloven § 10 har regler om retten til å kreve informasjon om miljø- og helsevirkninger fra produkter. Miljøinformasjonsloven er den generelle loven og bestemmelsene gjelder i utgangspunktet alle produkter, inklusive produkter som faller inn under produktkontrollloven sitt virkeområde. I Ot.prp. nr. 116 (2001–2002) s. 92 uttales det om grensedragningen mellom miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven, at miljøvirkninger fra bruk og eventuelt produksjon av produkter inngår i det man skal ha kunnskap om etter miljøinformasjonsloven § 9, som er grunnlaget for retten til miljøinformasjon fra virksomhet i miljøinformasjonsloven § 16. Den nærmere grensedragningen mellom lovene, herunder om de hver for seg kan hjemle innsynskrav i gitte situasjoner, er overlatt til praksis å ta stilling til.

Produktkontrollloven regulerer mer konkret hvilke opplysninger som kan kreves, mens miljøinformasjonsloven i større grad gir rett til miljøinformasjon ved virksomheten mer generelt, uten å angi hvilke konkrete opplysninger som kan kreves. Miljøinformasjonsloven § 2 regulerer hva som forstås som "miljøinformasjon". Som miljøinformasjon regnes også administrative avgjørelser og tiltak, herunder regelverk, strategier med tilhørende analyser, beregninger og forutsetninger. Denne typen informasjon omfattes ikke nødvendigvis av produktkontrollloven § 10.

Nemnda mener at kravet om analyseresultater for innholdet (konsentrasjonen) av tungmetaller i X-tra tamponger vil være informasjon som vil kunne være omfattet både av miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven. Andre deler av informasjonskravet, som spørsmålet om testmetode, er ikke informasjon som er nevnt i produktkontrollloven § 10.

Nemnda tar på bakgrunn av dette utgangspunkt i miljøinformasjonsloven i behandling av informasjonskravet. Dersom deler av kravet ikke fører frem etter miljøinformasjonsloven, kan nemnda vurdere om klager har rett til informasjonen etter produktkontrollloven.

Gjelder informasjonskravet miljøinformasjon?

Miljøinformasjonsloven § 16 første ledd gir enhver rett til miljøinformasjon om forhold ved virksomheten, herunder dens innsatsfaktorer og produkter, som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

Faktiske opplysninger og vurderinger om faktorer som påvirker eller kan påvirke miljøet regnes som miljøinformasjon, jf. miljøinformasjonsloven § 2 første ledd bokstav b). Med faktorer som påvirker miljøet menes: planlagte og iverksatte tiltak eller aktiviteter i miljøet, produkters egenskaper eller innhold, forhold ved drift av virksomhet, og administrative avgjørelser og tiltak. Administrative avgjørelser og tiltak er blant annet enkeltavgjørelser, avtaler, regelverk, planer, strategier og programmer, samt tilhørende analyser, beregninger og forutsetninger.

Informasjon om menneskers helse, sikkerhet og levestandard er miljøinformasjon i den grad de påvirkes eller kan bli påvirket av tilstanden i miljøet eller faktorer som nevnt i bokstav b), jf. § 2 første ledd c).

Helsevirkninger av produkter er således å anse som miljøinformasjon dersom produktet kan påvirke helsen som følge av miljøskade, eller om den samme faktor (for eksempel komponent i produktet) kan påvirke både miljøet og helsen.⁴

Alle tungmetallene finnes naturlig i små mengder i jord og planter, beroende på flere faktorer.⁵ Nemnda viser videre til at tungmetaller kan finnes i naturen som forurensing fra f.eks. industri. Tungmetaller er grunnstoffer med høy tetthet som kan være giftige i høye konsentrasjoner og kan forurense jord og vann. Flere tungmetaller er miljøgifter og ført opp på prioritetslista, mange er allerede omfattende regulert. Prioritetslista er en liste i Norge over stoffer som kan være en trussel mot helse og miljø.

Dersom det er tungmetaller i tamponger, kan dette potensielt være en faktor som kan påvirke både miljø og helse. At informasjon om tungmetaller må anses som miljøinformasjon er tidligere lagt til grunn av nemnda, her viser nemnda til sak 2025/3 Coop.⁶

Testresultater, testmetoder og datoer må anses som administrative avgjørelser og tiltak som vedrører miljøet og helsevirkninger som nevnt i § 2. Nemnda mener at informasjonen som er krevd gjelder miljøinformasjon.

Gjelder informasjonskravet forhold som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet?

Retten til miljøinformasjon etter miljøinformasjonsloven § 16 gjelder bare forhold som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

Plikten til å gi informasjon tilsvarer det virksomheten har kunnskapsplikt om, jf. miljøinformasjonsloven § 9. Når det gjelder hvilke forhold som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet, gir Ot.prp. nr. 116 (2001-2002), merknadene til § 9, følgende veiledning:

Slik loven er formulert, er det virkningen på miljøet som er avgjørende. «Ikke ubetydelig» er noe mer enn ubetydelig skade, men mindre enn «vesentlig» miljøpåvirkning. Hvor den eksakte grensen går i hvert enkelt tilfelle kan ikke uttømmende angis på forhånd. Mange av de miljøforhold som har mer enn ubetydelig påvirkning på miljøet, kan være gjenstand for regulering fra miljøvernmyndigheter eller andre myndigheters side, for eksempel gjennom konsesjon eller generelle regler i lov eller forskrift. Generelt kan man derfor si at de forhold som myndighetene har regulert av hensyn til miljøet eller utnyttelsen av naturressurser, normalt vil være forhold som er over grensen for det ubetydelige.

Coop har vist til at råvaren er sertifisert etter OEKO-TEX-100 klasse 6. Produsenten opplyser at de følger EDANA Stewardship Program Codex. Coop har også vist til lovgivningens krav for generelle forbrukerprodukter.

⁴ Se Ot.prp.nr. 116 (2001-2002) s. 93

⁵ [Tungmetaller i jord - Nibio](#)

⁶ [Coop Norge SA | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

Det er ikke tvilsomt at tungmetaller kan ha miljø- og helsevirkninger. Dette er årsaken til at det i reguleringer, bransjestandard og sertifiseringsordninger er satt grenseverdier for konsentrasjon og

gjennomføres testing. Fastsatte grenseverdier skal sikre at produktene er trygge. Nemnda viser her også til at produsenter og importører har plikt til å skaffe seg kunnskap som er nødvendig for å vurdere om produktet kan medføre virkninger som nevnt i produktkontrollloven § 1.

Retten til miljøinformasjon gjelder både forhold som har og som *kan* medføre påvirkning på miljøet. Det er ikke krav om at det må være sannsynlig at det har en slik virkning. Nemnda viser her til sak 2022/2⁷ og sak 2024/2.⁸

Coop opplyser at de har tillit til at tampongene overholder alle lovpålagte krav, og at de er trygge for forbrukeren. VG har etter at klagen ble sendt inn, publisert artikler om temaet på sine nettsider.⁹ Der blir det opplyst at et laboratorium har funnet bly i 11 tampongmerker som selges i butikker over hele Norge. Det opplyses videre at selskapene mener mengde bly er så liten at det er ufarlig, men at ekspertene VG har snakket med, ikke er like sikre. VG kontaktet en rekke ulike eksperter for å finne ut mer om hvordan kroppen reagerer på å få bly inn i skjeden, men ingen av dem har et sikkert svar. VG ba laboratoriet om å finne ut mer om hva som skjer med blyet når tampongen er inni skjeden. Poenget var å finne ut om blyet som VG fant i tampongene, også kan lekke ut i skjeden. I artikkelen opplyses at var det store forskjeller mellom de ulike merkene, men at alle lakk ut bly.

Formålet med miljøinformasjonsloven er å sikre allmennheten tilgang til miljøinformasjon og derved gjøre det lettere for den enkelte å bidra til vern av miljøet, å verne seg selv mot helse- og miljøskade og å påvirke offentlige og private beslutningstakere i miljøspørsmål. Nemnda mener at i en situasjon hvor det er det er ulike syn på spørsmålet om helse- og miljøvirkninger produkter eller komponenter kan ha, taler dette i seg selv for åpenhet. Dette gjelder selv om informasjonen kan brukes på en måte som virksomheten mener er uheldig.

I forarbeidene til miljøinformasjonsloven er det videre pekt på at noen ønsker å være mer føre var enn myndighetene. De som ønsker å unngå produkter selv der mistanken er meget svakt dokumentert, vil kunne ønske seg informasjon om mistenkte effekter, se NOU 2001:2, kapittel 9.3.2.

Nemnda har i tidligere saker lagt vekt på at retten til miljøinformasjon også kan gjelde forhold som myndighetene anser som trygge (KMI 2024/3¹⁰ og sak 2025/7¹¹).

Nemnda viser også til tidligere sak 2019/2¹² hvor nemnda viste til at reguleringsprosesser på kjemikalieområdet tar tid, og at nye funn og mistanker om skadevirkninger derfor ikke blir fanget opp

⁷ [Varner AS | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

⁸⁸ [Ballangen Sjøfarm AS | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

⁹ [VG har testet Her blir tamponger: Alle inneholdt bly](#)

¹⁰ [Telenor ASA | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

¹¹ [AS Nestle Norge | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

¹² [Klæbu håndbakeri AS | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

av regelverket før etter en tid. Dette forholdet blir også trukket fram i forarbeidene (Ot.prp.nr.116 (2001-2002) s. 121:

... De systemene man har for å vurdere helse- og miljøskade ved for eksempel kjemiske stoffer, er bygget på stor grundighet og strenge dokumentasjonskrav slik at det kan ta år å konkludere. Systemene er felles for hele Europa og krever felles regulering i det indre markedet. Dette forutsetter politisk enighet om et felles beskyttelsesnivå som også ivaretar industriens interesser. Enkelte grupper av befolkningen, spesielt sårbare grupper slik som barn, allergikere eller andre med lavere toleransegrenser, kan ha behov for et høyere beskyttelsesnivå enn det samfunnet ellers legger til grunn. Men dette er umulig uten tilgang til informasjon om mulige skadevirkninger.

Det er således ikke tilstrekkelig å svare at produktene oppfyller regelverket. Det samme må gjelde for bransjestandarder og sertifiseringsordninger. Virksomheten har kunnskapsplikt om miljøfarlige stoffer i sine produkter. Når det er fastsatt grenseverdier for tungmetaller, er målte konsentrasjoner av tungmetaller i produktene sentral miljøinformasjon om produktene. Nemnda kan ikke se grunner til at de målte konsentrasjonene ikke skal omfattes av informasjonsplikten.

Nemnda viser videre til at nemnda i sak 2021/13¹³ kom til at virksomheten hadde plikt til å utlevere nivået av tungmetaller i smykker etter produktkontrollloven § 10.

Nemnda mener at informasjon kravet gjelder, herunder de konkrete måleresultatene, må anses som miljøinformasjon som kan ha en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

Hvor langt informasjonsplikten rekker og hvor detaljert Coop må svare, vil nemnda vurdere nedenfor.

Gjelder kravet forholdet ved Coops virksomhet

Plikten etter miljøinformasjonsloven § 16 gjelder bare «forhold ved virksomheten». Nemnda vurderer at analyser gjort av virksomhetens egne produkter/merkevarer er et forhold ved Coops virksomhet.

Hvordan skal informasjonen utleveres?

Miljøinformasjonsloven § 18 første og andre ledd gir bestemmelser om hvordan et informasjonskrav skal besvares. Den som får krav om miljøinformasjon, kan utlevere informasjonen i den formen vedkommende anser hensiktsmessig. Informasjonen skal imidlertid være dekkende og forståelig ut fra det informasjonsbehovet kravet gir uttrykk for. Dersom forespørselen kan besvares fyllestgjørende ved å henvise til allment tilgjengelige offentlige registre, rapporter, produktmerking eller lignende, kan informasjonssøker henvises dit.

Miljøinformasjonsloven er en lov hvor den som spør har rett på informasjon og som hovedregel ikke krav på bestemte dokumenter. Tilsvarende gjelder for produktkontrollloven § 10, hvor virksomheten ikke har plikt til å utlevere bestemte dokumenter, men opplysninger.

Nemnda kan ikke se at det i saken her er nødvendig å utlevere selve laboratorierapportene for at svaret skal være dekkende og forståelig. Innklagede kan besvare informasjonskravet ved å utlevere hele eller deler av testrapportene som viser den aktuelle informasjonen, eller velge å utlevere informasjonen som er etterspurt på annen måte.

¹³ [Vedtak-i-sak-2021-13-Klagenemnda-for-miljoinformasjon.pdf](#)

Dette er i samsvar med nemndas praksis i tidligere saker. Dette senest i sak 2025/3 hvor virksomheten ble pålagt å gi opplysninger om analyseresultater for innholdet (konsentrasjon) av bly, kadmium og arsen i deres matvareprodukter.

Særlig om forretningshemmeligheter

Coop har ikke selv påberopt forretningshemmeligheter, men produsenten har opplyst at de av hensyn til konfidensialitet og juridiske begrensninger ikke er i stand til å gi ytterligere data. Produsenten har ikke utdypet hvilke deler av informasjonen som er etterspurt som de mener er forretningshemmeligheter.

Krav om miljøinformasjon kan avslås dersom informasjonen som etterspørres angår tekniske innretninger og framgangsmåter, samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningen angår, jf. miljøinformasjonsloven § 17 første ledd bokstav c). Virksomheten har i utgangspunktet ikke plikt til å utgi forretningshemmeligheter, med unntak av reglene i miljøinformasjonsloven § 17 andre ledd.

Nemnda har ovenfor kommet til at Coop ikke har plikt til å utlevere hele analyserapporter. Det blir da et spørsmål om de opplysningene som klager har rett på er å anse som forretningshemmeligheter.

Coop har allerede utlevert en rapport med tilsvarende type opplysninger som det spørres etter i spørsmål 2 (nevnte rapport svarte ut spørsmål 1).

Klagenemnda har i tidligere praksis lagt til grunn at det må være godtgjort et behov for hemmelighold av den som krever dette. Dette er ikke gjort i denne saken.

Nemnda kan etter dette ikke se at den informasjonen klager har krav på omfattes av unntaket for forretningshemmeligheter.

Er informasjonsplikten oppfylt?

VG har opplyst at de anser spørsmål 1 som besvart.

Når det gjelder spørsmål 2, har VG på forespørsel opplyst at de her spør om høyeste målte verdi bly i løpet av treårsperioden, ikke høyeste målte verdi bly i hvert av de tre siste årene.

VG har ikke fått informasjonen det er bedt om i spørsmål 2 som gjelder høyeste målte blyverdi i løpet av de tre siste årene.

VG har bedt om konkrete analyseresultater. Nemnda mener derfor at det ikke er nok å vise til at de overholder lovkrav og kravene i sertifiseringsordninger.

Det er opplyst at Coop ikke selv har opplysningen VG ber om. Coop viser til miljøinformasjonsloven § 16 andre ledd, og hevder at den bestemmelsen oppstiller en innsatsforpliktelse og ikke en resultatforpliktelse.

Miljøinformasjonsloven § 16 andre ledd gjelder skadevirkninger som inntreer utenfor Norges grenser i forbindelse med produksjon og distribusjon av produkter, i den grad slik informasjon er tilgjengelig. Verken § 16 andre ledd, eller § 9 om virksomheters kunnskapsplikt, pålegger virksomheter å ha kunnskap om de forholdene som er omfattet av § 16 andre ledd.

Informasjonskravet fra VG er knyttet til mulig påvirkning på helse/miljø som oppstår i Norge, ved bruk av tampongene. Nemnda har ovenfor kommet til at klager har krav på informasjon, jf.

miljøinformasjonsloven § 16 første ledd. Nemnda legger derfor til grunn at miljøinformasjonsloven § 16 andre ledd ikke gjelder for dette informasjonskravet.

Retten til informasjon etter § 16 første ledd henger sammen med kunnskapsplikten etter § 9. En virksomhet kan ikke avslå et informasjonskrav som er dekket av kunnskapsplikten med begrunnelse at de ikke har informasjonen tilgjengelig. Virksomheten har da en plikt til å fremskaffe informasjonen.

Nemnda viser i denne sammenheng også til produktkontrollloven § 10 siste ledd hvor det står at produsent, importør, bearbeider og omsetter av produkter skal gi informasjon som omfattes av denne paragrafen, til etterfølgende salgsledd. Nemnda viser videre til at informasjon om hvorvidt et produkt inneholder stoffer som kan gi helseskade eller miljøforstyrrelse omfattes av § 10 første ledd bokstav a) og b), jf. også tidligere saker i nemnda bl.a. 2019/6 A og B, 2018/11 og 2021/13.

I disse sakene er det også vist til at dersom virksomheten selv ikke har kunnskapen må den fremskaffes. Dette kan gjøres ved å rette en forespørsel til tidligere salgsledd eller andre.

Coop har dokumentert at de har rettet flere henvendelser til produsenten for å skaffe den informasjonen VG ber om, herunder stilt spørsmål om høyeste målte blyverdi. Selv om Coop har gjort mye for å skaffe informasjonen, og produsenten har opplyst at de ikke kan utlevere flere opplysninger, må Coop nå rette en ny henvendelse til produsenten. I denne henvendelsen bør Coop vises til nemndas vedtak, hvor det er nærmere konkretisert hvordan opplysningene kan leveres ut.

Vedtak

Med hjemmel i lov om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser (miljøinformasjonsloven) § 19 fattes følgende vedtak:

Coop Norge SA plikter innen 30 dager fra vedtaket å gi VG følgende informasjon om X-tra tamponger Coop selger i Norge:

Testresultater fra analyse som viser høyeste målte blyverdi i løpet av de tre siste årene i X-tra tamponger, med opplysning om dato for testen, testmetode og hvilken tampongmodell testen gjelder. Informasjonen skal gis uavhengig av hvilket laboratorium som har gjennomført testen, og uavhengig av om testen er gjort i forbindelse med OEKO-TEX-sertifisering eller annen kvalitetskontroll.

Informasjonen kan gis ut ved å oversende aktuelle laboratorierapporter med slik informasjon eller ved å gi informasjonen på annen måte.

Vedtaket er avsagt etter møte i Klagenemnda 13.11.2025 samt senere utveksling av tekst til vedtak på e-post. Vedtaket er datert den dagen alle medlemmene har gitt sitt samtykke til teksten.

Vedtaket er endelig og partene har ikke klagerett.

Tvist om plikter og rettigheter etter miljøinformasjonsloven kapittel 4 kan bringes inn for domstolene ved søksmål. Partene i søksmålet vil være den som har fremsatt det omtvistede kravet og den virksomheten kravet retter seg mot, jf. forskrift 14. desember 2003 nr. 1572 om Klagenemnda for miljøinformasjon § 10.

24.11.2025

Sigrid Eskeland Schütz
nestleder

Ina Lindahl Nyrud

Elin Vestrum

Yngve Holth

Trude H. Nordli